

Det holder jeg af!

Mål

At få åbnet op for den lille fortælling

At forstå baggrund og hvad de er optaget af

Forløb

På en SMS, via Facebook eller pr. brev opfordres konfirmanderne til at medbringe en ting som de holder af eller betyder meget for dem! Det kan være et billede, et smykke, et spil, en bog eller måske en sovebamse.

Efter dagens indledning (andagt og velkomst) skal konfirmanderne nu vise hvad de har med og fortælle om det - og ikke mindst hvorfor de netop har medbragt det.

Husk at du som præst også skal have en ting med.

Giv plads for alle de små livs og skæbnefortællinger.

Arbejdsmetode

At arbejde med deres egen livsfortælling.

Lytte og opleve.

Tekster

Læs evt. uddrag fra bogen Intet af Janne Teller. Det er en roman, som er brugt og kendt af mange børn og unge.

I fortællingen kæmper en flok børn mod drengen Pierre Anthons råben fra træet:

"Der er ingenting, der betyder noget!" siger han.

De laver så en bunke af betydning, hvilket går fuldstændig over gevind og ender helt galt med afhuggede fingre, opgravning af en død lillesøster, men bogen stiller det vigtige spørgsmål, som denne øvelse også stiller: Hvad har betydning – for dig!

NB: Bag enhver ting man holder af, ligger der vel ofte en relation og i den forbindelse kunne man pege på Zakæus.

Luk. 19,1

Forberedelse

Skrive en SMS, mail eller brev til konfirmanderne et døgn tid før.

Varighed

30-45 minutter

Diverse

Denne aktivitet kan gå meget tæt på - så man skal være varsom!!

Ideen er at få konfirmanderne til at tænke over, hvad der i virkeligheden betyder noget. De vil automatisk efterfølgende sætte en historie på - "Den lille fortælling", som kan tale ind i den store fortælling!

Det er meget lettere at fortælle om noget man fysisk har i hænderne!!

Gennemfører man denne aktivitet, vil man opleve konfirmander, der har mistet og viser billeder af deres afdøde mor, far, søster eller bror, konfirmander der har mere tillid til en hest, end et andet menneske, konfirmander der er fokuseret på fysisk status og ting osv.

Efter dette samvær har alle givet lidt til fællesskabet - og der er åbnet for en større fortælling.

Desuden kan fortællingerne give et godt billede af hvad konfirmanderne er optaget af, og om de tør tale om eksistentielle spørgsmål.